

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 20.10.2009
KOM(2009) 579 wersja ostateczna

2008/0098 (COD)

Zmieniony wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów
budowlanych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(przedstawiona przez Komisję na mocy art. 250 ust. 2 Traktatu WE)

Zmieniony wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów
budowlanych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. HISTORIA WNIOSKU

Przyjęcie wniosku przez Komisję: 23 maja 2008 r.

Przekazanie wniosku do Rady i Parlamentu Europejskiego

– COM(2008)311 - A6-0068/2009-2008/0098(COD) -

zgodnie z art. 95 traktatu WE: 23 maja 2008 r.

Opinia Parlamentu Europejskiego - pierwsze czytanie: 24 kwietnia 2009 r.

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego: 25 lutego 2009 r.

W trakcie posiedzenia w dniach 21-24 kwietnia Parlament Europejski przyjął w pierwszym czytaniu (przy 390 głosach za, 4 przeciw i 6 wstrzymujących) sprawozdanie poseł Neris, zawierające 102 poprawki.

2. CEL WNIOSKU KOMISJI

W październiku 2005 r. Komisja zainicjowała trzyletni program na rzecz stopniowego upraszczania, będący częścią strategii upraszczania prawa na rzecz lepszych uregulowań prawnych. Celem tego programu jest zmniejszenie obciążeń prawnych, ułatwienie stosowania przepisów a poprzez to podniesienie ich skuteczności, zwłaszcza poprzez analizę, czy pierwotnie przyjęte podejście jest najbardziej skuteczne dla osiągnięcia celów prawodawstwa. Uproszczenie dyrektywy Rady 89/106/EWG, dyrektywa w sprawie wyrobów budowlanych, zwana dalej DWB, jest jedną z inicjatyw w ramach tej strategii.

DWB ma na celu zapewnienie wolnego przepływu i stosowania wyrobów budowlanych na rynku wewnętrznym. Jako że wyroby budowlane są **półproduktami** przeznaczonymi do wbudowania w obiekty budowlane zagadnienie bezpieczeństwa ma zastosowanie do tych wyrobów w stopniu, w jakim przyczyniają się one do **bezpieczeństwa obiektów budowlanych**. Podejście to pokazuje, że DWB ma za zadanie osiągnąć swoje cele raczej poprzez zdefiniowanie zharmonizowanych środków odzwierciedlających w dokładny i rzetelny sposób właściwości użytkowe wyrobu, niż przez harmonizację wymogów bezpieczeństwa dotyczących tych wyrobów, jak ma to miejsce w przypadku dyrektyw nowego podejścia.

Celem wniosku Komisji jest zastąpienie DWB rozporządzeniem dokładniej definiującym cele powyższego prawodawstwa wspólnotowego, jak również ułatwienie jego wykonania i uczynienie go bardziej skutecznym.

Jako część inicjatywy dotyczącej lepszych uregulowań prawnych wnioski ten ma na celu wyjaśnienie podstawowych pojęć i kwestii oznakowania CE; wprowadzenie uproszczonych

procedur zmniejszających koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, zwłaszcza przez MŚP; a także podniesienie wiarygodności całego systemu poprzez wprowadzenie nowych bardziej rygorystycznych kryteriów wyznaczania jednostek zaangażowanych w ocenę i weryfikację stałości deklarowanych właściwości użytkowych wyrobów budowlanych.

Dokładniej celem wniosku jest zagwarantowanie dokładnych i rzetelnych informacji dotyczących wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich właściwości użytkowych. Cele te mają być osiągnięte poprzez system składający się z dwóch głównych elementów: z jednej strony będzie to zestaw zharmonizowanych specyfikacji technicznych, zharmonizowanych norm i europejskich dokumentów oceny (EDO), które dostarczą metod oceny właściwości użytkowych produktów, z drugiej strony będą to jednostki notyfikowane i jednostki ds. oceny technicznej wyznaczone zgodnie ze szczegółowo określonymi kryteriami technicznymi, które przyczyniają się do odpowiedniego stosowania takich metod.

3. OPINIA KOMISJI W SPRAWIE POPRAWEK PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

3.1. Opinia ogólna

A. Komisja uznała za stosowane zaakceptować znaczącą liczbę poprawek przyjętych przez Parlament Europejski, jako że nie zmieniają one głównych elementów pierwotnego wniosku Komisji; poprawki te często również przyczyniają się do lepszej jakości wniosku poprzez uczynienie go bardziej precyzyjnym. Zgadając się na powyższe poprawki, Komisja w pewnych przypadkach uznała za właściwe wprowadzenie niewielkich zmian w sformułowaniu tekstu.

Wśród zmian zaakceptowanych przez Komisję, poprawki nr 17 i 70, usunięcie motywu 17 oraz zmiana art. 21 wprowadziły najważniejsze merytoryczne zmiany do wniosku Komisji. Parlament ograniczył zastosowanie Europejskiej Oceny Technicznej (EOT) tylko do przypadków, w których wyrób nie jest w ogóle lub częściowo objęty zharmonizowaną normą. Biorąc pod uwagę szczególny charakter zharmonizowanych norm w tym kontekście (normy oparte na właściwościach użytkowych), Komisja może zaakceptować te poprawki, które nie są sprzeczne z głównym celem wniosku.

B. Z drugiej strony pewne poprawki nie mogły zostać zaakceptowane ponieważ doprowadziłyby one do zasadniczej zmiany treści wniosku Komisji w sposób stojący w sprzeczności z powyższymi celami. Wśród innych powodów które doprowadziły do odrzucenia tych poprawek należy wskazać ich oczywistą niespójność, w pewnych przypadkach, z zasadniczymi zasadami pakietu dotyczącego przepływu towarów na rynku wewnętrznym. Ponadto w pewnych przypadkach horyzontalny charakter poprawek nie odpowiadał sektorowemu charakterowi wniosku Komisji. Zaakceptowanie niektórych poprawek spowodowałoby również wewnętrzną niespójność w ramach całego wniosku.

C. Wreszcie należy zaznaczyć, że pewna liczba poprawek została odrzucona z powodu znaczących bezpośrednich skutków dla treści wniosku. Najistotniejsze dotyczą następujących kwestii:

a) nałożenie na producentów obowiązku umieszczenia oznakowania CE nawet w przypadku braku rzeczywistej deklaracji właściwości użytkowych (DWU) o jakiegokolwiek treści, jako że nie istnieją żadne przepisy dotyczące takiej deklaracji; doprowadziłoby to do umieszczania pozbawionego znaczenia

oznakowania CE, czego nie można zaakceptować, dodatkowo doprowadziłoby to do nałożenia niepotrzebnych obciążeń na przedsiębiorstwa;

- b) obowiązek zgłaszania zawartości niebezpiecznych substancji wykraczający poza wymogi REACH, wprowadzony bez żadnego uzasadnienia lub oceny skutków;
- c) możliwość utrzymania krajowych znaków wraz z oznakowaniem CE. W tej kwestii głosowanie na sesji plenarnej stanowi krok we właściwym kierunku, jako że poprawka 54 do art. 7 otwierająca taką możliwość została odrzucona; niemniej jednak poprawka 17 dotycząca odnośnego motywu 30 została utrzymana.

D. Rada kontynuuje prace z myślą o podniesieniu technicznej jakości wniosku, mając na uwadze potrzebę zdefiniowania upoważnienia dla prezydencji w celu dalszych negocjacji z Parlamentem. Rada rozpatrzyła również większość poprawek Parlamentu, wstępnie odrzucając znaczną ich część. Z drugiej strony postęp, który dokonał się w Radzie, znalazł odzwierciedlenie również w treści poprawek Parlamentu, co utorowało drogę do stworzenia solidnych podstaw do konstruktywnej pracy w celu osiągnięcia kompromisu między instytucjami w trakcie drugiego czytania wniosku. Komisja z zadowoleniem obserwuje wszystkie te wysiłki mające za zadanie ułatwić pracę w przyszłości.

3.2. Analiza poprawek

Poprawka 1 – motyw 1

W poprawce tej Parlament pragnie zwrócić uwagę na potrzeby środowiska naturalnego w kontekście budowania obiektów budowlanych. Taki cel co do zasady jest możliwy do przyjęcia; niemniej jednak rozróżnienie na środowisko „naturalne” i „stworzone ręką człowieka” wydaje się nieodpowiednie w tym kontekście. W związku z tym przeanalizowano sformułowanie tekstu, tak aby wykluczyć powyższe rozróżnienie.

Przepisy państw członkowskich wymagają, by projektowanie i budowanie obiektów budowlanych było wykonywane w sposób niezagrażający bezpieczeństwu ludzi, zwierząt domowych ani mienia, ani niewywierający szkodliwego wpływu na środowisko.

Poprawka 124 – motyw 7a (nowy)

Cel tego nowego motywu, tj. sprecyzowanie zakresu pojęcia „dostarczania wyrobu budowlanego na rynek Wspólnoty” zapisanego w art. 2 ust. 5, zasługuje na poparcie. Również wyjaśnienie, że producenci wbudowujący swoje wyroby budowlane w obiekty budowlane powinni mieć prawo, ale nie obowiązek, deklarowania właściwości użytkowych tych wyrobów, zasługuje na podkreślenie w ten sposób. W opinii Komisji taki motyw sprawiłby również, że podobne zapisy w art. 2 ust. 5 stałyby się zbędne, umożliwiając w ten sposób zachowanie spójności z definicjami włączonymi do pakietu dotyczącego przepływu towarów na rynku wewnętrznym. Niemniej jednak, mając na uwadze wewnętrzną logikę porządku motywów, wydaje się, że lepszym rozwiązaniem byłoby włączenie nowego tekstu do pierwotnego motywu 21.

Por. motyw 21c

21c) Produkty wykonane na terenie budowy nie powinny być uważane za wchodzące w zakres koncepcji dostarczania wyrobu budowlanego na rynek Wspólnoty. Producenci włączający swoje wyroby budowlane do obiektów budowlanych powinni mieć prawo, ale nie

obowiązek, deklarowania właściwości użytkowych tych produktów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Poprawka 2 – motyw 8a (nowy)

Celem uzupełnienia tekstu w tym wypadku wydaje się być chęć podkreślenia potrzeby uwzględnienia aspektów dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa związanych ze stosowaniem wyrobu budowlanego w czasie całego jego cyklu życia. Komisja wspiera taki cel i w związku z tym przyjęła co do zasady tę poprawkę. Niemniej jednak tekst został przeformułowany, tak aby skoncentrować się na tym aspekcie. Ponadto dodany tekst, w opinii Komisji, powinien znaleźć się raczej po pierwotnym motywie 14.

Por. motyw 14

Poprawka 4 – motyw 11a (nowy)

Poprawka 4 dotyczy deklaracji środowiskowych produktu (EPD), nie odpowiada ona jednak żadnemu artykułowi, jako że EPD nie zostały w ogóle wymienione we wniosku, niemniej jednak zostały one włączone do prac prowadzonych w dziedzinie normalizacji w oparciu o upoważnienie. Poza tym do tej pory stosowanie ich było przewidziane jedynie na zasadzie dobrowolności. W związku z tym tekst tejże poprawki został odpowiednio dostosowany w zmienionym wniosku Komisji. Ponadto, zgodnie z opinią Komisji, dodany tekst powinien być zamieszczony raczej jako nowy motyw o numerze 43c (a motyw o tym samym numerze dodany przez Parlament stałby się motywem 43b).

Por. motyw 43c

(43c) Stosowanie deklaracji środowiskowych produktu (EPD), w przypadkach w których jest to możliwe, powinno być promowane w kontekście oceny zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych oraz oddziaływania obiektów budowlanych na środowisko naturalne.

Poprawka 125 – motyw 11b (nowy)

Ten nowy motyw ma na celu włączenie do zharmonizowanych norm klas właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych zgodnie z tym, co pierwotnie zapisano w motywie 12. Promowanie takiego podejścia w sposób zatwierdzony przez Parlament spotkało się z pełnym poparciem Komisji. Jako że propozycje te pasują bardziej w tym miejscu, przyjęcie poprawek Parlamentu podnosi jakość wniosku; z oczywistych powodów proponuje się usunięcie odpowiednich fragmentów tekstu w motywie 12. W celu uproszczenia tekstu, do wersji Parlamentu zaproponowano pewne niewielkie poprawki redakcyjne. Mając na uwadze że poprzednią poprawkę, powyższy motyw 11a, proponuje się przenieść w inne miejsce tekstu, zgodnie z tym co wyjaśniono powyżej, nowy motyw mógłby stać się motywem 11a w zmienionym wniosku.

11a) W stosownych przypadkach należy zachęcać do stosowania klasy właściwości użytkowych w normach zharmonizowanych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, w celu uwzględnienia różnych poziomów podstawowych wymogów dla poszczególnych obiektów budowlanych, jak również zróżnicowań klimatycznych, geologicznych i geograficznych, i innych warunków panujących w poszczególnych państwach członkowskich. Jeżeli klasy te nie zostały jeszcze ustanowione przez Komisję, europejskie organy normalizacyjne powinny mieć prawo do ustanowienia takich klas w oparciu o zmienione upoważnienie.

Motyw 12

W przypadku gdy *końcowe przeznaczenie wymaga minimalnego* poziomu właściwości użytkowych w odniesieniu do *jakiegokolwiek* zasadniczej charakterystyki, którą mają spełniać wyroby budowlane w państwach członkowskich, *poziomy te* powinny być określone w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych. ***(SKREŚLONO: w celu uwzględnienia różnych poziomów podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych dla poszczególnych obiektów, jak również zróżnicowań klimatycznych, geologicznych i geograficznych, i innych warunków panujących w poszczególnych państwach członkowskich.)***

Poprawka 5 – motyw 14

Tekst dodany do tego akapitu dotyczy poszerzonego zakresu zharmonizowanych norm, co jest zasadą, która zasługuje na pełne poparcie. Tekst poprawki został nieznacznie przeformułowany, aby rozszerzyć zakres tych działań na wszystkie właściwe podmioty (a nie tylko w odniesieniu do Komisji) oraz aby wyraźnie uwzględnić w tym miejscu cel objęcia zharmonizowanymi normami wyrobów budowlanych, w przypadku których zgromadzono odpowiednie doświadczenie zdobyte podczas stosowania wytycznych dla Europejskich Zatwierdzeń Technicznych (WdEZT) lub EDO. Ponadto w opinii Komisji takie rozszerzenie zakresu powyższego uzupełnienia sprawiłoby, że podobne poprawki zaproponowane przez Parlament do art. 20 (por. poprawka 120, dodanie nowego ustępu 3a do tego artykułu) oraz do art. 53 (por. poprawka 89, drugi akapit, który ma być dodany do tego artykułu) przestałyby być potrzebne.

Obok nowego tekstu, dodanego zgodnie z powyższymi wyjaśnieniami, który został włączony jako czwarty akapit tego motywu, zmieniony wniosek Komisji zawiera również dwa nowe akapity: Akapit drugi dotyczy pojęcia „właściwości użytkowych”, które w opinii Komisji powinno być opisane raczej w tym miejscu niż zdefiniowane w art. 2 (por. poprawka 27, o której mowa poniżej). Trzeci akapit odpowiada, zgodnie z tym co wyjaśniono powyżej (por. poprawka 2), motywowi 8a, który zgodnie z sugestią Parlamentu powinien zostać dodany do wniosku.

Wspomniane normy zharmonizowane powinny stanowić odpowiednie narzędzie zharmonizowanej oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych. Normy zharmonizowane powinno się określać na podstawie wydanych przez Komisję zgodnie z art. 6 dyrektywy 98/34/WE upoważnień obejmujących odpowiednie rodziny wyrobów budowlanych.

W tym kontekście właściwości użytkowe wyrobu budowlanego powinny być rozumiane jako jego właściwości użytkowe w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, wyrażonych poprzez poziomy lub klasy, lub w opisie.

W trakcie oceny właściwości użytkowych wyrobu budowlanego należy również wziąć pod uwagę aspekty dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa związane z jego użytkowaniem w czasie całego jego cyklu życia.

Zakres wyrobów budowlanych objętych normami zharmonizowanymi powinien zostać rozszerzony, w stosownych przypadkach, zwłaszcza poprzez wydanie upoważnienia w celu opracowania norm w oparciu o istniejące WdEZT lub EAD.

Poprawka 8 – motyw 16

Poprawka 8 ma na celu wykreślenie równoczesnego stosowania EOT oraz zharmonizowanych norm, tj. ograniczenie wydawania EOT do przypadków, w których wyroby budowlane, których to dotyczy, nie są objęte lub są tylko częściowo objęte jakimikolwiek zharmonizowanymi normami. Komisja zdecydowała się poprzeć tę poprawkę,

wprowadzając do niej niewielkie zmiany redakcyjne. – Dodatkowo, aby zachować spójność z resztą wniosku, odniesienie do „importerów” powinno zostać wykreślone, a tekst poprawki powinien być zweryfikowany ponieważ jedynie producenci powinni być uprawnieni lub zobowiązani do sporządzania deklaracji właściwości użytkowych oraz do umieszczania oznakowania CE na swoich wyrobach. Podobne zmiany wprowadzono również w motywach 18 i 22, jak również do art. 4 i 12 oraz w załączniku II.

*W celu umożliwienia producentom **(SKREŚLONO: i importerom)** wyrobów budowlanych sporządzania deklaracji właściwości użytkowych w odniesieniu do wyrobów budowlanych, które **nie są w pełni** lub wcale objęte przez normy zharmonizowane, należy wprowadzić Europejską Ocenę Techniczną (EOT).*

Poprawka 9 – motyw 17

Poprawka ta, która jest w pełni zgodna z motywem 16, co wynika z poprawki Parlamentu nr 8, jest również przyjęta.

SKREŚLONO

Poprawka 11 – motyw 20, część pierwsza („JOT ... Europejskie Ocena Techniczna”)

W tekście dodanym przez pierwszą część niniejszej poprawki do motywu 20 podkreślono zasadę przejrzystości w kontekście ustanawiania EDO oraz wydawania EOT. Pomysł ten zasługuje na poparcie, szczególnie z myślą o udziale producentów w tej procedurze. Niemniej jednak w opinii Komisji, zmiany wprowadzone w tym motywie podniosły jego jakość. Z jednej strony ma to na celu zapewnienie większej przejrzystości, a z drugiej strony uwzględnienie potrzeby ostrożnego podejścia do zachowania poufności. Zgodnie z propozycją zapisy dotyczące tych dwóch pozornie wykluczających się celów mają być połączone z tekstem dodanym na końcu motywu.

*Jednostki ds. oceny technicznej (JOT) powinny powołać organizację koordynującą procedury opracowywania **(SKREŚLONO: wzorów)** EDO i wydawania Europejskiej Oceny Technicznej, zapewniającą przejrzystość i konieczną poufność tych procedur.*

Poprawka 18 – motyw 33a (nowy)

Ten nowy motyw ma na celu wykluczenie importerów z zakresu art. 26-28. Pomysł ten jest co do zasady możliwy do przyjęcia, jednakże w opinii Komisji, tekst przyjęty przez Parlament powinien zostać nieznacznie przeformułowany. Kwestia ta łączy się również z poniższymi poprawkami Parlamentu 77 i 83 oraz poprzez dodanie w tym celu nowych ustępów do art. 26 i 27; wydaje się, że lepiej byłoby nie powtarzać tych samych zasad w tych kontekstach, a zamiast tego ostatecznie sprecyzować tę kwestię w nowym motywie. Ponadto dodany tekst, w opinii Komisji, powinien znaleźć się raczej w nowym motywie po pierwotnym motywie 34, tj. z numerem 34a.

Por. motyw 34a

W celu wzmocnienia oddziaływania środków nadzoru rynkowego, wszystkie uproszczone procedury przewidziane w celu oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych powinny mieć zastosowanie jedynie wobec osób fizycznych lub prawnych, które produkują wyroby wprowadzane do obrotu.

Poprawka 21 – motyw 43a (nowy)

Poprawka 21 ma na celu wyraźne podkreślenie nieuniknionej potrzeby przeprowadzenia kompleksowej kampanii informacyjnej po przyjęciu wniosku. Poprawka taka jest w pełni możliwa do zaakceptowania: kwestia ta została już uwzględniona w programie prac Komisji. Poprawka ta może być również postrzegana jako wsparcie dla oczywistej potrzeby

zagwarantowania zasobów ludzkich i finansowych w celu realizacji tych nowych obowiązków Komisji. Do tekstu zmienionego wniosku przyjętego przez Parlament wprowadzono niewielkie zmiany redakcyjne.

Komisja i państwa członkowskie, we współpracy z zainteresowanymi stronami, powinny rozpocząć kampanię informacyjną w celu poinformowania sektora budowlanego, w szczególności podmiotów gospodarczych i użytkowników wyrobów budowlanych, o wprowadzeniu wspólnego języka technicznego, podziale odpowiedzialności między poszczególne podmioty gospodarcze i użytkowników, zamieszczeniu oznakowania CE na wyrobach budowlanych, przeglądzie podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych oraz systemach oceny i weryfikacji stałości właściwości użytkowych.

Poprawka 23 – motyw 43c (nowy)

Niniejszy nowy motyw wprowadza treść podstawowego wymogu dotyczącego obiektów budowlanych nr 7. Co do zasady poprawka ta może być zaakceptowana, powoduje ona jednak kilka problemów (w motywach nie zaproponowano podobnego traktowania pozostałych podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych). Poza tym odnośnie i możliwe do zaakceptowania uzupełnienie przez Parlament w poprawce 93 w samym załączniku I nie zostało tutaj wzięte pod uwagę. Z tego powodu do zmienionego wniosku Komisji wprowadzono pewne zmiany w brzmieniu tekstu. Zważywszy, że nie proponuje się włączenia poprzedniej poprawki Parlamentu, tj. motywu 43b, niniejszy nowy motyw mógłby otrzymać numer 43b w zmienionym wniosku, zostawiając tym samym miejsce na kolejny nowy motyw Parlamentu, o numerze 11a, który otrzymałby numer 43c.

Opracowanie podstawowego wymogu w zakresie obiektów budowlanych nr 7 dotyczącego „równoważonego wykorzystania zasobów naturalnych”, powinno uwzględniać zwłaszcza możliwość ponownego wykorzystania (recyclingu) obiektów budowlanych oraz wchodzących w ich skład materiałów i części po rozbiórce, trwałość obiektów budowlanych oraz stosowanie w obiektach budowlanych przyjaznych środowisku surowców i materiałów wtórnych.

Poprawka 24 – Artykuł 1

W poprawce nr 24 postanowiono sprecyzować przedmiot wniosku w sposób w pełni możliwy do zaakceptowania przez Komisję. Niemniej jednak w opinii Komisji sformułowanie tekstu powinno zostać nieco zmienione poprzez dodanie wyrazu „zharmonizowanych” w kontekście ustanowienia zasad.

Niniejsze rozporządzenie określa warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych poprzez ustanowienie zharmonizowanych zasad określania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk oraz zasady stosowania oznakowania CE na tych wyrobach.

Poprawka 115 – Artykuł 2 pkt 1a (nowy)

Poniższa nowa definicja dotyczy ograniczonego wykorzystania EOT i pomaga w rozróżnieniu różnych sytuacji. W związku z faktem, że takie wyjaśnienie podnosi jakość wniosku, który został zasadniczo zmieniony poprzez wykreślenie równoczesnego stosowania EOT oraz zharmonizowanych norm, Komisja może je w pełni poprzeć. Niemniej jednak wydaje się, że przedmiotowy nowy motyw, powinien się znaleźć w pkt 12a (zgodnie z numeracją pierwotnego wniosku); dodatkowo w zmienionym wniosku wprowadzono pewne sugestie dotyczące sformułowania tekstu, aby uczynić go jeszcze bardziej zrozumiałym i zwięzłym.

Por. Artykuł 2 pkt 12a

12a. „wyrób nieobjęty lub nie w pełni objęty normą zharmonizowaną” oznacza każdy wyrób budowlany, którego właściwości użytkowe nie mogą być w pełni ocenione w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk tego wyrobu, zgodnie z istniejącą normą zharmonizowaną, ponieważ między innymi:

- a) dany wyrób nie jest objęty zakresem żadnej istniejącej normy zharmonizowanej; lub*
- b) w przypadku co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego produktu, metoda oceny przewidziana w zharmonizowanej normie jest niewłaściwa; lub*
- c) zharmonizowana norma nie zawiera żadnej metody oceny w odniesieniu do co najmniej jednej zasadniczej charakterystyki tego produktu;*

Poprawka 27 – Artykuł 2 pkt 3 (nowy)

Poprawka 27 sprowadza się do dodania nowej definicji „właściwości użytkowych wyrobu budowlanego”. Aby móc wprowadzić tę poprawkę należy poprawić sformułowanie tekstu, tak aby uwzględnić prawdziwe potrzeby dotyczące takiej definicji. W tym kontekście, podobnie jak w przypadkach opisanych poniżej, należy zapewnić spójność między pojęciami takimi jak „wartość”, „poziom”, „klasa” oraz „próg”; w związku z tym pojęcie „poszczególnych” [charakterystyk] nie przyniosłoby w tym miejscu żadnej wartości dodanej. Ostatecznie uznano, że najwłaściwsze będzie uwzględnienie tej kwestii w motywach zmienionego wniosku Komisji (por. motyw 14, w którym dodano zapis).

Por. motyw 14

Poprawka 116 – Artykuł 2 pkt 3b (nowy)

Poniższa nowa definicja dotyczy „wartości progowej”. Aby móc wprowadzić tę poprawkę, należy poprawić sformułowanie tekstu, tak aby uwzględnić prawdziwe potrzeby dotyczące takiej definicji. Wyraz „charakter” jest w tym przypadku użyty w rozumieniu „parametr”. W związku z powyższym, jak również aby uniknąć nieporozumień dotyczących prawnych konsekwencji tego typu progów związanych z wprowadzaniem rozróżnienia pomiędzy charakterem „technicznym” lub „regulacyjnym” należy poprawić sformułowanie tekstu. W tym kontekście, podobnie jak w podobnych przypadkach, należy zapewnić spójność między pojęciami takimi jak „wartość”, „poziom”, „klasa” oraz „próg”: wiąże to się również z zapisami innych artykułów (por. art. 18 i 20). W zmienionym wniosku Komisji zaproponowano rozwiązanie tego problemu polegające na włączeniu tekstu poprawki Parlamentu nr 27 dotyczącej „właściwości użytkowych” do odpowiednich motywów (por. motyw 14) oraz na wprowadzeniu jeszcze jednej nowej definicji odnoszącej się do pojęcia „poziom” jako pkt 3a.

3a. „poziom” oznacza wynik oceny właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk wyrażonych w wartościach liczbowych;

3b. „wartość progowa” oznacza minimalną lub maksymalną wartość właściwości użytkowych wyrobu budowlanego określoną w zharmonizowanych specyfikacjach technicznych

Poprawka 117 – Artykuł 2 pkt 3c (nowy)

Poniższa nowa definicja dotyczy pojęcia „klasa”. Aby móc wprowadzić tę poprawkę należy poprawić sformułowanie tekstu, tak aby uwzględnić prawdziwe potrzeby dotyczące takiej definicji. Wyraz „charakterystyka” jest w tym przypadku użyty w rozumieniu „parametr”. W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić sformułowanie tekstu. W tym kontekście,

podobnie jak w poprzednich przypadkach, należy zapewnić spójność między pojęciami takimi jak „wartość”, „poziom”, „klasa” oraz „próg”.

3c. „klasa” oznacza zakres poziomów, ograniczonych minimalną i maksymalną wartością, wartości użytkowych wyrobu budowlanego;

Poprawka 30 – Artykuł 2 pkt 4a (nowy)

Poprawka nr 30 wprowadza do wniosku definicję „europejskiej oceny technicznej”. Komisja jest przychylna takiej zmianie. Niemniej jednak, w związku z faktem, że ostatni fragment poprawki Parlamentu wydaje się zbędny (kwestia ta została uwzględniona w odpowiednich artykułach części normatywnej), konieczne są pewne zmiany w sformułowaniu tekstu zmienionego wniosku Komisji; dodatkowo bardziej odpowiednim miejscem (w strukturze pierwotnego wniosku) dla tej definicji wydaje się być pkt 13a.

Por. Artykuł 2 pkt 13a

13a. „europejska ocena techniczna” oznacza udokumentowaną ocenę właściwości użytkowych wyrobu budowlanego w odniesieniu do jego zasadniczych charakterystyk, zgodnie z odpowiednim europejskim dokumentem oceny;

Poprawka nr 39 – Artykuł 2, porządek punktów od 4b do 4m (częściowo nowy)

Poprawka 39 odzwierciedla propozycję Parlamentu, aby umieścić powyższe definicje w zmienionej kolejności. Komisja uznaje pomysł zmiany porządku definicji za możliwy do zaakceptowania; Komisja proponuje jednakże, aby wstrzymać się z wprowadzaniem tych zmian do czasu wyjaśnienia i określenia, które definicje zostaną ostatecznie włączone do tekstu. Poza tym wszystkie punkty od 1a do 4a (w odniesieniu do poprawek Parlamentu, jak to zostało zasugerowane powyżej), jak również punkty od 16a do 20 powinny również zostać uwzględnione w przypadku ewentualnej zmiany porządku. W związku z powyższym zmieniony wniosek Komisji na tym etapie nie uwzględnia w żaden sposób poprawki 39.

Poprawka 36 – Artykuł 2 pkt 4c

Niniejsza poprawka ma na celu dodanie wyjaśnień do definicji EDO zapisanej w pkt 13 pierwotnego wniosku Komisji; pierwsza jej część może zostać zaakceptowana w obecnej formie. Druga część poprawki, w której powtórzono ograniczenia dotyczące zakresu EOD wydaje się natomiast zbędna.

13. „europejski dokument oceny” oznacza dokument przyjęty przez organizację jednostek ds. oceny technicznej w celu wydania europejskiej oceny technicznej;

Poprawka 33 – Artykuł 2 pkt 4e

W porządku poprawek Parlamentu, niniejsza poprawka odnosi się do pkt 7 pierwotnego wniosku Komisji i dotyczy ona pojęcia „producent”. Komisja popiera tę poprawkę, która jest pierwszym uspójnieniem z ostatecznym brzmieniem decyzji 768/2008/WE, wymaganym w ostatecznym tekście.

7. „producent” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza wyrób budowlany lub która zleca wytworzenie wyrobu budowlanego i wprowadza ten wyrób do obrotu pod własną nazwą lub znakiem firmowym;

Poprawka 32 – Artykuł 2 pkt 4i

W porządku poprawek Parlamentu, niniejsza poprawka odnosi się do pkt 5 pierwotnego wniosku Komisji i dotyczy ona pojęcia „udostępnianie na rynku”. W pierwotnym wniosku Komisji zastosowano terminologię podobną do tej konsekwentnie stosowanej w pakiecie dotyczącym przepływu towarów na rynku wewnętrznym. Również z tego powodu, zgadzając

się co do zasady na wyjaśnienia wprowadzone przez Parlament, Komisja uważa, że kwestia ta powinna zostać uwzględniona jedynie w motywach (por. poprawka 124 powyżej i motyw 21c zmienionego wniosku).

Por. motyw 21c

Poprawka 34 – Artykuł 2 pkt 16a (nowy)

Na poprawkę 34 składa się nowa definicja pojęcia „użytkownik”. Pomysł dodania takiej definicji do wniosku może zostać zaakceptowany, należy jednak odpowiednio wziąć pod uwagę kwestie dotyczące źródeł prawa w odniesieniu do wpływających z tego obowiązków. W związku z tym konieczne wydają się pewne zmiany w tekście zaproponowanym przez Parlament, które wpływają na sformułowania zastosowane w zmienionym wniosku Komisji. Dodatkowo bardziej odpowiednim miejscem dla poniższego nowego tekstu byłby pkt 11a w pierwotnym porządku wniosku.

11a. „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną, zgodnie z odpowiednimi przepisami obowiązującymi w danym państwie członkowskim, za bezpieczny montaż wyrobu budowlanego w obiekcie budowlanym;

Poprawka 35 – Artykuł 2 pkt 16b (nowy)

Niniejsza poprawka wprowadza nową definicję pojęcia „jednostka ds. oceny technicznej” (JOT). Komisja zasadniczo skłania się ku zaakceptowaniu tej poprawki, pod warunkiem wprowadzenia odpowiednich zmian w tekście: końcowa część tekstu zaproponowanego przez Parlament, w której powtórzono ograniczenia dotyczące zakresu wydawania EDO, wydaje się w tym miejscu zbędna. Dodatkowo bardziej odpowiednim miejscem dla poniższego nowego tekstu byłby pkt 12b w pierwotnym porządku wniosku.

12b. „jednostka ds. oceny technicznej” oznacza jednostkę wyznaczoną przez państwo członkowskie do udziału w opracowaniu europejskich dokumentów oceny i w celu realizacji zadań związanych z wydaniem Europejskiej Oceny Technicznej;

Poprawka nr 40 – Artykuł 2 pkt 18

Celem poprawki nr 40 jest dodatkowe wyjaśnienie definicji „fabryczna kontrola produkcji” poprzez dodanie do niej pewnych nowych elementów. Komisja zasadniczo zgadza się co do tego, że potrzebne są w tym miejscu pewne dodatkowe wyjaśnienia; niemniej jednak nie wszystkie z dodanych elementów wydają się uzasadnione, a niektóre z nich wprowadzają nadmierne ograniczenia. Poza tym niektóre pojęcia nie zostały zastosowane zgodnie z głównym celem wniosku, a co za tym idzie wydają się wymagać pewnych zmian.

18. „fabryczna kontrola produkcji” oznacza udokumentowaną stałą wewnętrzną kontrolę produkcji dokonywaną w zakładzie zgodnie z odpowiednimi zharmonizowanymi specyfikacjami technicznymi;

Poprawka 41 – Artykuł 2 pkt 20a (nowy)

Na poprawkę nr 41 składa się nowa definicja pojęcia „zestaw”. Pomysł dodania takiej definicji może zostać zaakceptowany, lecz sformułowanie tekstu powinno zostać poprawione z myślą o praktycznych potrzebach i doświadczeniach płynących z sektora budowlanego w trakcie stosowania DWB. Dodatkowo bardziej odpowiednim miejscem dla poniższego nowego tekstu byłby pkt 1a zgodnie z pierwotnym porządkiem wniosku.

Por. Artykuł 2 pkt 1a

1a. „zestaw” oznacza co najmniej dwie oddzielne części, które muszą zostać połączone, aby mogły zostać zainstalowane w obiekcie budowlanym;

Poprawka 47 – Artykuł 5 ust. 2 lit. ca) (nowa)

Na poprawkę nr 47 składa się pojęcie „przewidywane” zastosowanie ogólne. Komisja zgadza się na takie podejście, niemniej jednak, aby zapewnić zgodność z obecną praktyką, powyższe określenie powinno zostać zastąpione pojęciem „końcowe przeznaczenie”.

Poprawka 50 – Artykuł 6 ust. 1 akapit 1

Na poprawkę 50 składa się nowe sformułowanie art. 6 ust. 1, który w obecnej formie wydaje się mieć na celu ułatwienie składanie kopii deklaracji właściwości użytkowych (DWU) również w formie elektronicznej: wyraźna zmiana w art. 6 ust. 2 wydaje się wskazywać, że PE wolałyby przyznać preferencje składaniu deklaracji drogą elektroniczną. O ile takie podejście znalazłoby szerokie poparcie wśród państw członkowskich, Komisja również nie miałaby nic przeciwko takiej zmianie.

Poprawka 51 – Artykuł 6 ust. 2

Poprawka 51 jest spójna z poprawką nr 50. Poprawka ta wydaje się wskazywać, że PE wolałyby priorytetowo potraktować składanie deklaracji drogą elektroniczną. O ile wśród państw członkowskich pojawiłaby się szeroka zgoda na takie podejście, Komisja również nie miałaby nic przeciwko takiej zmianie. Niemniej jednak sformułowanie tekstu powinno zostać poprawione, np. wyraz „producent” nie wydaje się być odpowiednim pojęciem w tym miejscu.

Poprawka 53 – Artykuł 7 ust. 1 akapit 1 („Oznakowania CE...nie umieszcza się”)

Pierwsza część niniejszej poprawki 53 nie zmienia znaczenia wniosku, nie uznaje się jej jednak za konieczną.

Poprawka 56 – Artykuł 8 ust. 4a (nowy)

Poprawka 56 nie sprawia problemów co do jej treści. Niemniej jednak nie jest ona potrzebna w związku z faktem, iż podobne klauzule zostały już uwzględnione w rozporządzeniu 765/2008. Gdyby jednak mimo tego miały być one wprowadzone, tekst poprawki powinien być przeformułowany.

Poprawka 58 – Artykuł 9 ust. 1a (nowy)

Poprawka 58 odzwierciedla dążenie Parlamentu po pierwsze do podkreślenia niezależności przyszłych punktów kontaktowych ds. produktów (zgodnie ze zmienionym wnioskiem Komisji „punkty kontaktowe ds. produktów wykorzystywanych w obiektach budowlanych”) a po drugie do zobowiązania Komisji do opracowania wytycznych w zakresie ich obowiązków. Komisja zgadza się co do zasady z tymi dwoma propozycjami. Niemniej jednak konieczne wydają się pewne zmiany w sformułowaniu tekstu, zwłaszcza odnośnie do obecnej i przyszłej roli Stałego Komitetu ds. Budownictwa. Jakikolwiek zapisy „zezwalające” na działania uznaniowe Komisji mogłyby być również uznane za ograniczające takie kompetencje w innych dziedzinach, w których takie przepisy nie istnieją. Poza tym kwestie niezależności mogą być lepiej rozwiązane poprzez wprowadzenie odrębnego ustępu. W celu jak najlepszego uwzględnienia tych kwestii w tekście oraz biorąc pod uwagę inne pojawiające się potrzeby, zmieniony wniosek Komisji proponuje zasadniczo przeformułowany tekst w tej kwestii, podzielony na kilka akapitów.

1. Każde państwo członkowskie ustanawia punkty kontaktowe ds. produktów wykorzystywanych w obiektach budowlanych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 764/2008 w sprawie ich wyznaczania i informowania o nich.

2. Przepisy art. 10 i 11 wyżej wymienionego rozporządzenia stosuje się wobec punktów kontaktowych ds. produktów wykorzystywanych w obiektach budowlanych w odniesieniu do wyrobów budowlanych.
3. Obok zadań określonych w art. 10 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia każde państwo członkowskie gwarantuje, że punkty kontaktowe ds. produktów wykorzystywanych w obiektach budowlanych dostarczają również informacji dotyczących wymogów technicznych mających zastosowanie do wbudowywania, montażu lub instalacji określonego typu wyrobu budowlanego na terytorium danego państwa członkowskiego.
4. Punkty kontaktowe ds. produktów wykorzystywanych w obiektach budowlanych są niezależne od jakiegokolwiek organu lub organizacji zaangażowanej w procedurę otrzymywania oznakowania CE.

Poprawka 61 – Artykuł 16 ust. 2 akapit 1 część 2 („Normy zharmonizowane zawierają w odpowiednich przypadkach przewidywane zastosowanie ogólne wyrobów...o której mowa w art. 51 ust. 2”)

Komisja akceptuje co do zasady pomysł włączenia tych pojęć do norm, lecz w celu zapewnienia zgodności z obecną praktyką, termin „przewidywane zastosowanie ogólne” powinien zostać zastąpiony terminem „końcowe przeznaczenie”. Ponadto wydaje się, że konieczne jest dodanie w art. 2 definicji tego pojęcia. Definicję tę proponuje się zatem dodać jako art. 2 pkt 17a. Jeżeli chodzi o pozostałą część poprawki, tj. odniesienie do rozróżnienia między typami zasadniczych charakterystyk lub odniesienie do tabeli 1 w załączniku IV, nie wydają się one potrzebne w tym miejscu w związku z powodami opisanymi powyżej.

2. Normy zharmonizowane określają metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk.

Normy zharmonizowane odnoszą się do końcowego przeznaczenia wyrobu, który ma być nimi objęty, w przypadkach gdy zostało to przewidziane w odpowiednim upoważnieniu lub uzasadnione innymi przesłankami technicznymi.

Artykuł 2 pkt 17a

17a „końcowe przeznaczenie” oznacza jedno z końcowych zastosowań wyrobu budowlanego zgodnie z wykazem zamieszczonym w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia lub zdefiniowane w inny sposób w odpowiedniej zharmonizowanej specyfikacji technicznej;

Poprawka 119 – Artykuł 18 ust. 2, 3 i 4

Poprawka 119 łączy w sobie wiele poprzednich poprawek zasugerowanych przez Parlament odnośnie do tego artykułu. Ogólne cele tej poprawki są możliwe do zaakceptowania w pełni przez Komisję, niemniej jednak jej brzmienie, które jest wynikiem prac Parlamentu, mogłoby zostać nieco przeformułowane, głównie w celach redakcyjnych. Wydaje się, że dodane w ust. 2 odniesienie do zmienionych upoważnień lepiej spełniałoby swoją rolę, gdyby zostało umieszczono na końcu pierwszego akapitu, zamiast na końcu akapitu drugiego.

2. W przypadku gdy klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych nie zostały ustanowione przez Komisję, mogą one zostać ustanowione przez europejskie organy normalizacyjne w normach zharmonizowanych, w oparciu o zmienione upoważnienie.

W przypadku gdy Komisja ustanowiła klasy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobów budowlanych, europejskie organy normalizacyjne stosują te klasy w normach zharmonizowanych.

W ust. 3 rozpatrzono kwestię ustanawiania „minimalnych poziomów właściwości użytkowych”, wykreślając pierwotne zapisy dotyczące „klasyfikacji bez badań lub bez dalszych badań”, które powinny zatem zostać ponownie włączone do wniosku jako kolejny ustęp 3a, odpowiednio dostosowany. Poza tym pierwotne pojęcie zostało zastąpione w zmienionym wniosku Komisji przez „wartości progowe”, co zostało również omówione powyżej w kontekście nowej definicji dodanej w art. 2 jako pkt 3b. Również odniesienie w tym miejscu do „przewidywanych zastosowań ogólnych” powinno zostać zastąpione terminem „końcowe przeznaczenie”, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi powyżej w art. 16 ust. 2 (por. poprawka 61).

3. Jeżeli jest to przewidziane w odnośnych upoważnieniach, europejskie organy normalizacyjne ustanawiają w normach zharmonizowanych wartości progowe odnoszące się do zasadniczych charakterystyk, a tam, gdzie to właściwe, do końcowego przeznaczenia, jakie wyroby budowlane mają spełniać w państwach członkowskich.

3a Komisja może ustanowić warunki, na jakich wyroby budowlane zostają uznane za należące do pewnego poziomu lub klasy właściwości użytkowych bez badań lub bez dalszych badań.

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art.51 ust. 2.

Jeżeli takie warunki nie zostaną ustanowione przez Komisję, mogą je ustanowić w normach zharmonizowanych europejskie organy normalizacyjne, w oparciu o zmienione upoważnienie.

Zmiany przyjęte przez Parlament w odniesieniu do ust. 4 związane z obowiązkiem przestrzegania przez państwa członkowskie w wydawanych przez nie przepisach systemów klasyfikacji ustanowionych na poziomie wspólnotowym mogą zostać zaakceptowane przez Komisję.

4. Państwa członkowskie mogą określać poziomy lub klasy właściwości użytkowych, jakie wyroby budowlane muszą spełniać w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk (**SKREŚLONO: wyrobów budowlanych**) jedynie zgodnie z systemami klasyfikacji ustanowionymi przez europejskie organy normalizacyjne w normach zharmonizowanych lub przez Komisję.

Poprawka 67 – Artykuł 19 ust. 3

Niniejsza poprawka odzwierciedla dążenie Parlamentu do włączenia zarówno do upoważnienia jako jak i zharmonizowanych specyfikacji technicznych informacji dotyczących „przewidywanych zastosowań ogólnych” (*envisaged generic use*) (co oczywiście jest tym samym pojęciem co „przewidywane zastosowania ogólne” (*generic intended use*) wcześniej stosowanym przez Parlament i które powinno zostać zastąpione terminem „końcowe przeznaczenie”, zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi w odniesieniu do art. 16 ust. 2 (por. poprawka 61)). O ile Komisja w pełni popiera tę poprawkę w stosownych przypadkach, wydaje się, że lepiej byłoby rozwiązać tę kwestię jedynie w art. 16, w którym bardziej szczegółowo omówiono kwestię zawartości zarówno norm jak i upoważnień, oraz odpowiednio w art. 20 (jako nowy ust. 2a), w odniesieniu do EDO. Takie przepisy zostały już

wprowadzane do zmienionego wniosku Komisji w obu artykułach, co w opinii Komisji uprzedza potrzebę zmiany art. 19 w tym zakresie.

Artykuł 20 ust. 2a

2a *W stosownych przypadkach organizacja jednostek ds. oceny technicznej, o której mowa w art. 25 ust. 1, ustanawia w EDO poziomy właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego w ramach jego końcowego przeznaczenia przewidzianego przez producenta.*

Poprawka 68 – Artykuł 20 ust. 1

Poprawka nr 68 jest częścią zmian przyjętych przez Parlament w celu wykreślenia równoczesnego stosowania EOT oraz norm zharmonizowanych, tj. aby ograniczyć wydawanie EOT do przypadków, w których wyroby budowlane, których to dotyczy, nie są objęte lub są jedynie częściowo objęte jakimikolwiek normami zharmonizowanymi (por. poprawka 8 dotycząca motywu 16 powyżej). Jak to zostało już zaznaczone, Komisja zdecydowała się poprzeć co do zasady takie podejście. Niemniej jednak w opinii Komisji wystarczyłoby wprowadzić tę poprawkę jedynie w art. 21 ust. 1, bez powtarzania jej w każdym kontekście. W związku z powyższym zmieniony wniosek Komisji nie zawiera zmian w 20 ust. 1.

Por. Artykuł 21 ust. 1

*1. Jednostka ds. oceny technicznej wydaje europejską ocenę techniczną (EOT) dla wyrobu budowlanego **nieobjętego lub jedynie częściowo objętego normą zharmonizowaną** na wniosek producenta lub importera, w oparciu o EDO, zgodnie z procedurą przedstawioną w załączniku II.*

Poprawka 120 – Artykuł 20 ust. 3a (nowy)

Niniejsza poprawka składa się z nowego ustępu, poprzez który Parlament pragnie usprawnić przejście od EOD do norm zharmonizowanych. Takie podejście zasługuje na pełne wsparcie Komisji, co zostało już omówione w kontekście poprawki 5 dotyczącej motywu 14. Ogólnie rzecz ujmując, w opinii Komisji, problem ten można lepiej rozwiązać poprzez podkreślenie odpowiedniego odniesienia w powyższym motywie, bez wprowadzania jakichkolwiek poprawek do głównego tekstu wniosku. Poprawiona wersja idzie zatem w tym kierunku.

Por. motyw 14

Poprawka 71 – Artykuł 24 ust. 2 akapit 1

Poprzez niniejszą poprawkę Parlament pragnie podkreślić potrzebę przejrzystości we wzajemnej ocenie oraz dostępności do procedur odwoławczych. W opinii Komisji, cele te oczywiście są godne poparcia, niemniej jednak (odnośnie do kwestii przejrzystości) trzeba wziąć również pod uwagę problem poufności informacji. Ponadto należałoby zapewnić odpowiedni dostęp do wszystkich procedur odwoławczych, w przeciwnym wypadku odwołanie nie byłoby możliwe. Najlepszą metodą pogodzenia tych częściowo wykluczających się celów byłoby przeniesienie określenia „odpowiednie”, tak aby odnosiło się ono nie tylko do procedur odwoławczych, ale do całego kontekstu.

*2. Komisja ustala przejrzyste **odpowiednie** procedury przeprowadzania oceny, w tym **(SKREŚLONO: odpowiednie)** procedury odwoławcze od decyzji podejmowanych w wyniku dokonanej oceny.*

Poprawki 122, 111 i 77 – Artykuł 26 ust. 1 lit. b) i c) oraz akapit 1a (nowy), ust. 2a (nowy)

Niniejsze poprawki dotyczą części art. 26, w którym opisano większość uproszczonych procedur. Dokładnie rzecz ujmując, Parlament położył nacisk głównie na uogólnienie i kaskadowy przepływ (lit. b) i c)), jak również na wyłączenie importerów z tych procedur.

Po pierwsze Parlament pragnie sprecyzować warunki dla uogólnienia (lit. b)), a szczególnie potrzebę zgody producenta, który pierwotnie uzyskał wyniki odnośnych badań. Komisja akceptuje i w pełni popiera takie doprecyzowanie, które zostało włączone do zmienionego wniosku Komisji (a dokładnie bez ostatniego wyrazu „lub”, jako że jego dodanie mogłoby doprowadzić do mylnego wniosku, że producent mógłby zdecydować się na stosowanie w danym czasie tylko jednej z wielu alternatywnych procedur określonych w art. 26).

Poprawka Parlamentu w sprawie kaskadowego przepływu (lit. c)) rozpoczyna się dodaniem odniesienia do „dostawców systemu”. Również w tym wypadku Komisja akceptuje tę poprawkę, która podnosi jakość wniosku oraz stopień jego precyzyjności. Z drugiej strony jednak dwa kolejne zdania wydają się zbędne; drugie z nich, dodatkowo wydaje się wprowadzać nadmierne wymogi wobec producentów. Z tego powodu nie zostały one uwzględnione w zmienionym wniosku Komisji.

Poza tym Parlament pragnie dodać nowy akapit dotyczący wyłączenia importerów z zakresu tego artykułu. Poprawki takie co do zasady mogą zostać zaakceptowane, niemniej jednak w opinii Komisji, zgodnie z tym co wyjaśniono powyżej w kontekście poprawki 18 (nowy motyw 33a, który w zmienionym wniosku Komisji został włączony jako motyw 34a), wydaje się, że lepiej byłoby powstrzymać się od powtarzania tych samych zasad w ww. artykule; Komisja preferuje ostateczne wyjaśnienie tej kwestii we wspomnianym nowym motywie. Ponadto należy zauważyć, że art. 14 nie nadaje żadnych nowych praw „producentom” w ramach jego zakresu, a jedynie nakłada na nich nowe obowiązki. Kwestia ta łączy się również z poniższą poprawką Parlamentu 83, w której do art. 27 dodano w tym samym celu podobny nowy ustęp. W związku z powyższym, taki nowy ustęp nie został włączony do zmienionego wniosku Komisji.

- a) w odniesieniu do jednej lub kilku zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego wprowadzanego przez producenta do obrotu uznaje się, że wyrób ten osiąga określony poziom lub klasę właściwości użytkowych bez badań lub obliczeń, lub bez dalszych badań lub obliczeń, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednich zharmonizowanych specyfikacjach technicznych lub w decyzji Komisji.
(SKREŚLONO: ;)
- b) wyrób budowlany wprowadzany przez producenta do obrotu **odpowiada** typowi wyrobu innego wyrobu budowlanego, wytwarzanego przez innego producenta i już zbadanego zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną specyfikacją techniczną. Gdy te warunki są spełnione, producent jest uprawniony do deklarowania właściwości użytkowych odpowiadających wszystkim lub części wyników badań, którym poddano ten inny wyrób.

Producent może wykorzystywać wyniki badań uzyskane przez innego producenta jedynie po otrzymaniu upoważnienia ze strony tego producenta, który w dalszym ciągu odpowiada za ścisłość, wiarygodność i trwałość tych wyników badań.

- c) wyrób budowlany wprowadzany przez producenta do obrotu jest systemem składającym się z części składowych, który producent montuje, ściśle przestrzegając dokładnych instrukcji udzielonych przez dostawcę takiego systemu lub jego części składowej, który to dostawca poddał już ten system lub tę część składową badaniom w odniesieniu do jednej lub kilku zasadniczych charakterystyk, zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną specyfikacją techniczną. Gdy te warunki są spełnione,

producent jest uprawniony do deklarowania właściwości użytkowych odpowiadających wszystkim lub części wyników badań, którym poddano dostarczony mu system lub część składową.

Producent może wykorzystywać wyniki badań uzyskane przez innego producenta lub dostawcę systemu jedynie po otrzymaniu upoważnienia ze strony tego producenta lub dostawcy systemu, który w dalszym ciągu odpowiada za ścisłość, wiarygodność i trwałość tych wyników badań.

Poprawka nr 78 – Artykuł 27 – tytuł

Poprzez poprawkę 78 Parlament pragnie dodać określenia „produkujące wyroby budowlane” również w tytule artykułu. Takie samo podejście zostało zaproponowane w przypadku poprawki 79 do pierwszego ustępu w tym artykule. Akceptując takie podejście, Komisja uważa jednak, że niewłaściwe jest powtarzanie tego określenia zarówno w tytule jak i w tekście artykułu.

Poprawka 79 – Artykuł 27 ust. 1

Niniejsza poprawka składa się jedynie z identycznego dodatkowego tekstu, którego dodanie do tytułu artykułu zasugerował Parlament (por. poprzednia poprawka, o której mowa powyżej). O ile Komisja zgadza się z przesłankami, które stoją za tą poprawką, zaproponowane rozwiązanie nie wydaje się właściwie odpowiadać na potrzebę doprecyzowania w tym zakresie pierwotnego wniosku. Z myślą o wypracowaniu szeroko zakrojonego porozumienia w kwestii traktowania mikroprzedsiębiorstw, należy raczej poprzeć wnioski płynące z prowadzonych obecnie dyskusji. Tekst zamieszczony w zmienionym wniosku Komisji odzwierciedla powyższe podejście.

Ustalenie typu produktu w oparciu o badanie typu w przypadku odpowiednich systemów 4 i 5, o których mowa w załączniku V, może być zastąpione przez mikroprzedsiębiorstwa wytwarzające wyrób budowlany specjalną dokumentacją techniczną SDT. SDT wykazuje zgodność wyrobu budowlanego z odpowiednimi wymogami.

Poprawka 83 – Artykuł 27 ust. 2c (nowy)

Również w tym miejscu Parlament pragnie wprowadzić nowy ustęp dotyczący wyłączenia importerów z zakresu tego artykułu. Co do zasady poprawka ta jest możliwa do zaakceptowania, niemniej jednak w opinii Komisji, zgodnie z tym, o czym była mowa powyżej w kontekście poprawki 18 (nowy motyw 33a, który w zmienionym wniosku Komisji został dodany jako motyw 34a), wydaje się, że lepiej byłoby odstąpić od powtarzania tych samych zasad w ww. artykule.

Poprawka 84 – Artykuł 28 ust. 1

Poprzez niniejszą poprawkę Parlament pragnie podkreślić potrzebę wzmocnienia wśród podmiotów działających na rynku wyrobów budowlanych zaufania do stosowania specjalnej dokumentacji technicznej (SDT) w drodze uproszczonej procedury. Co do zasady Komisja akceptuje takie podejście. Niemniej jednak dokładnym celem SDT (w tym lub innym kontekście) nie jest „zagwarantowanie bezpieczeństwa” lecz wskazanie i uzasadnienie istnienia uprzednio określonych warunków stosowania danej procedury. Sformułowanie że SDT „zapewnia odpowiedni poziom zaufania i wiarygodności” wydaje się dosyć niejasne i powinno zatem być przeformułowane, aby rzeczywiście osiągnąć cel tego zapisu. Poza tym w całym wniosku wymagania dotyczące obiektów budowlanych konsekwentnie określano jako „podstawowe wymogi dotyczące obiektów budowlanych” (po angielsku „basic” a nie „essential”). W związku z powyższym Komisja preferuje ujednolicenie tekstu niniejszego

ustępu w oparciu o wyniki prowadzonych dyskusji. Tekst zmienionego wniosku Komisji odzwierciedla powyższe podejście.

1. W przypadku wyrobu budowlanego projektowanego i wytwarzanego w nieprzemysłowym procesie produkcyjnym w odpowiedzi na konkretne zamówienie i instalowanego w jednym określonym obiekcie budowlanym, producent może zastąpić **część obowiązującego systemu dotyczącą oceny właściwości użytkowych, o którym mowa w załączniku V**, specjalną dokumentacją techniczną, wykazując, że ten wyrób budowlany spełnia obowiązujące wymogi.

Poprawka 86 – Artykuł 33 ust. 5

Poprawka 86 składa się z dodatkowego wyjaśnienia dotyczącego „pełnej przejrzystości w stosunku do producenta”. Komisja w pełni popiera tę zasadę, o czym była mowa powyżej (por. poprawka 11 do motywu 20), oczywiście z uwzględnieniem ograniczeń powodowanych potrzebą zachowania poufności informacji.

Poprawka 88 – Artykuł 51 ust. 2a (nowy)

Poprzez tę poprawkę, tj. dodanie nowego ustępu do ww. artykułu, Parlament pragnie podkreślić niezależność członków Stałego Komitetu. Poprawka ta może zostać zaakceptowana przez Komisję, jako że może ona wzmocnić przejrzystość i obiektywność. Niemniej jednak w sformułowaniu tekstu należy wprowadzić pewne redakcyjne poprawki, jako że w kontekście niniejszego artykułu oceny nie koncentrują się na „zgodności” (por. art. 19 i załącznik V).

2a Państwa członkowskie zapewniają niezależność członków komitetu, o którym mowa w ust. 1, od stron uczestniczących w procesie oceny oraz weryfikacji stałości podstawowych charakterystyk wyrobów budowlanych.

Poprawka 89 – Artykuł 53 ust. 3

Poprawka 89 składa się z dwóch części dodanych do ww. ustępu. Po pierwsze pierwotne odniesienie do wytycznych dla Europejskich Zatwierdzeń Technicznych (WdEZT) zostało rozszerzone również na tzw. procedurę zatwierdzenia za porozumieniem stron (Common Understanding Assessment Procedure – CUAP). Niemniej jednak należy wprowadzić rozróżnienie między formalnym pełnym zaakceptowaniem CUAP, które nie miały tego statusu w ramach DWB (w dyrektywie nie pojawia się nawet pojedyncze odniesienie do CUAP) oraz najszerszym zastosowaniem, w uzasadnionych przypadkach, ich treści (metody oceny proponowane i opracowywane w ramach CUAP) w tym kontekście. Poprzez kolejne zmiany wprowadzone w załączniku II, ten drugi cel został zagwarantowany. W związku z powyższym, o ile Komisja akceptuje przesłanki stojące za tą poprawką, jakiegokolwiek zmiany w tym celu w niniejszym artykule, zgodnie z tym co opisano powyżej, nie wydają się konieczne ani uzasadnione.

Po drugie nowy akapit został dodany w tym samym celu w ww. art. 20 ust. 3a, aby ułatwić przejście od WdEZT do norm zharmonizowanych. Jak to zostało już wspomniane w poprzednim kontekście, ww. artykuł nie jest prawdopodobnie najlepszym miejscem dla dopisania tego typu odniesień, które znalazły się już w motywach (por. motyw 14 ze zmianami). Z tych powodów Komisja nie poprawiła swojego wniosku odnośnie do ww. ustępu.

Por. Motyw 14 i załącznik II

Poprawka 90 – Załącznik I ust. 1

Poprzez tę poprawkę Parlament pragnie podkreślić potrzebę uwzględnienia zdrowia i bezpieczeństwa wszystkich osób zaangażowanych w trakcie całego cyklu życia obiektu budowlanego, tj. od etapu budowy do etapu rozbiórki. Co do zasady treść tej poprawki jest możliwa do zaakceptowania, niemniej jednak w opinii Komisji sformułowanie tekstu powinno zostać poprawione. Kwestia ta łączy się również z poprawką 2 oraz tekstem dodanym przez Parlament jako motyw 8a (w zmienionym wniosku Komisji w motywie 14), w którym zastosowano to samo podejście do wyrobów budowlanych.

Obiekty budowlane jako całość oraz w ich poszczególnych częściach muszą nadawać się do użycia zgodnie z ich przeznaczeniem, przy czym należy wziąć pod uwagę zwłaszcza zdrowie i bezpieczeństwo osób mających z nimi kontakt przez cały cykl życia tych obiektów.

Poprawka 91 – Załącznik I część 3 Wprowadzenie

Poprawka 91 dotyczy tekstu dodanego do wprowadzenia odnoszącego się do podstawowych wymogów dotyczących obiektów budowlanych (PWO) nr 3, podkreślając po raz kolejny podejście w oparciu o cykl życia wyrobów budowlanych. Pomysł włączenia w tym kontekście zapisu o „bezpieczeństwie pracowników”, mającego na celu uwzględnienie etapów budowy i rozbiórki, jest możliwy do zaakceptowania. Niemniej jednak dyrektywa 89/391/EWG podejmuje już tę kwestię. W każdym razie konieczne wydaje się wprowadzenie pewnych zmian w tekście poprawki; na przykład odniesienie do „cyklu życia” wprowadzone przez Parlament jest niejasne.

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby przez cały cykl ich życia, nie stanowiły podczas ich budowy, użytkowania i rozbiórki zagrożenia dla higieny, zdrowia i bezpieczeństwa pracowników, mieszkańców i sąsiadów oraz aby nie wywierały w trakcie ich całego cyklu życia nadmiernego wpływu na jakość środowiska naturalnego ani na klimat, w szczególności w wyniku:

Poprawka 92 – Załącznik 1, część 1 („Obiekty budowlane ...użytkowników”)

Niniejsza poprawka dotyczy PWO nr 6. Jej pierwsza część, w której dodano „instalacje oświetleniowe” może zostać zaakceptowana. Pozostała część poprawki Parlamentu nie może zostać zaakceptowana ponieważ wprowadza ona niejasne różnice między obiektami budowlanymi, co jest tematem niniejszego załącznika I, oraz wymagania wobec wyrobów budowlanych, których nie powinno się nakładać w tym kontekście.

Obiekty budowlane i ich instalacje grzewcze, chłodzące, oświetleniowe i wentylacyjne muszą być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby utrzymać na niskim poziomie ilość energii wymaganej do ich użytkowania, przy uwzględnieniu miejscowych warunków klimatycznych i potrzeb użytkowników.

Poprawka 93 – Załącznik I część 7 Część wstępna

Poprawka 93 składa się z dodanych wyrazów „co najmniej” do części wstępnej w PWO nr 7. Dodanie wyrazów „co najmniej” może zostać zaakceptowane. W tym kontekście szczególną uwagę należy jednak również położyć na fakt, że PWO nie nakładają żadnych obowiązków na państwa członkowskie, a jedynie wskazują obszary istotne (w szerokim tego słowa znaczeniu) z punktu widzenia bezpieczeństwa obiektów budowlanych.

Obiekty budowlane muszą być zaprojektowane, wykonane i rozebrane w taki sposób, aby wykorzystanie zasobów naturalnych było zrównoważone i zapewniało co najmniej:

Poprawka 94 – Załącznik II, tytuł

Niniejsza poprawka dotyczy tytułu załącznika II, do którego dodano odwołanie do zakresu EDO i EOT. Kwestia ta została wyjaśniona w poprzednich częściach niniejszego tekstu. W

powyższych okolicznościach, akceptując przesłanki stojące za poprawką, Komisja nie uznała za konieczne dodanie wspomnianego odwołania w tytule.

Poprawka nr 99 – Załącznik III pkt 4

Poprawka ta dotyczy dodanego do załącznika III odwołania do „zastosowania ogólnego” odnośnego wyrobu. Aby zachować spójne podejście w całym wniosku, poprawka ta powinna zostać dostosowana poprzez wprowadzenie odwołania do „przewidywanego zastosowania ogólnego”, jako że taki termin jest stosowany w pozostałych częściach wniosku.

4. Identyfikacja wyrobu (pozwalająca na identyfikowalność) **oraz wskazanie przewidywanego zastosowania ogólnego:**

Poprawki 102-106 – Załącznik V część 1 pkt 1.1., 1.2., 1.3., 1.4., 1.5, część wstępna

Na poprawki te składa się zachowanie tej samej numeracji systemów, która jest stosowana w DWB. Komisja w pełni akceptuje wprowadzenie poprawek w tej kwestii. Niemniej jednak należy tutaj wziąć pod uwagę również inne możliwości zaproponowane w trakcie dyskusji prowadzonych w Radzie. W związku z powyższym zmieniony wniosek Komisji na tym etapie nie uwzględnia w żaden sposób poprawek 102-106.

3.3. Zmieniony wniosek

Zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE Komisja zmienia swój wniosek w sposób opisany powyżej.